

Bestemmelsen i stk. 2 vil bl.a. omfatte de såkaldte »detentionsdødsfald«. Efter praksis orienteres Folketingets Ombudsmand i dag om »detentionsdødsfald« og om resultatet af undersøgelsen i sådanne sager, og det er ikke hensigten med bestemmelsen at ændre denne praksis.

Efterforskningen har i de sager, der er omfattet af stk. 2, et noget videre sigte, end det normalt er tilfældet efter retsplejelovens § 743. Begivenhedsforløbet bør søges klarlagt således, at der tilvejebringes det fornødne grundlag for at vurdere ikke blot, om et strafferetligt eller disciplinært ansvar kan komme på tale, jf. herom nedenfor, men også om man gennem ændrede procedurer eller regler m.v. bedre kan forebygge lignende hændelser. Statsadvokaten bør derfor i fornødent omfang orientere alle relevante myndigheder om resultaterne af efterforskningen.

Hvis statsadvokatens efterforskning giver grundlag for at føre straffesager mod politipersonale, må straffesagen behandles af statsadvokaten efter reglerne i kapitel 93 c.

Det følger af henvisningen i stk. 2, 2. pkt., til den foreslåede § 1019 j, at statsadvokaten skal underrette vedkommende politimester og rigspolitichefen, når der indledes efterforskning. Det følger også af henvisningen til § 1019 j, at der ikke indledes disciplinærundersøgelse, før statsadvokatens efterforskning er afsluttet. Formålet med denne bestemmelse er at undgå, at sagen samtidig undersøges både som en straffesag og som en disciplinærsag.

Det følger endvidere af henvisningen til § 1019 j, at statsadvokaten, når efterforskningen er afsluttet, orienterer ansættelsesmyndigheden med henblik på dennes stillingtagen til, om der skal indledes disciplinærsag. Statsadvokaten skal ikke i den forbindelse fremkomme med nogen indstilling om, hvorvidt der bør indledes disciplinærsag.

Endelig følger det af henvisningen til § 1019 j, at bestemmelsen i stk. 2, 1. pkt., ikke er til hinder for, at den pågældende suspenderes eller midlertidigt overføres til andet arbejde efter de almindelige regler for tjenesten, mens sagen verserer.

Til § 1020 b

Bestemmelsen afspejler, at det efter kapitel 93 c er statsadvokaterne og ikke politiet, der behandler straffesager mod politipersonale vedrørende forhold begået i tjenesten.

Det følger af bestemmelsen i *stk. 1*, at statsadvokaterne i den forbindelse kan udøve de beføjelser, som ellers tilkommer politiet. Det vil navnlig sige, at statsadvokaterne kan foretage afhøringer (retsplejelovens kapitel 68) og anholdelse (kapitel 69), foran-

ledige sigtede varetægtsfængslet (kapitel 70), samt foretage indgreb i meddelelshemmeligheden (kapitel 71), legemsindgreb (kapitel 72), ransagning (kapitel 73) og beslaglæggelse (kapitel 75 b).

Som udgangspunkt skal efterforskningen foretages af statsadvokaten selv eller det juridiske personale i statsadvokaturerne, herunder advokater der er beskikket som medhjælpere for statsadvokaten. I særlige tilfælde kan statsadvokaten imidlertid efter bestemmelsen i *stk. 2* anmode Rigspolitichefen, det vil i praksis normalt sige Rigspolitichefens Rejseafdeling, om bistand under efterforskningen. Statsadvokaten kan også om fornødent anmode om bistand fra Rigspolitiets øvrige afdelinger, herunder Teknisk Afdeling. Formålet med bestemmelsen i *stk. 2* er navnlig at sikre, at statsadvokaterne altid råder over de fornødne ressourcer også til at behandle meget omfattende eller komplicerede straffesager. Efterforskningen foretages i alle tilfælde for statsadvokaten og på dennes ansvar. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.4.

Det følger af bestemmelsen i *stk. 3*, at politiet i de pågældende sager udelukkende kan foretage uopsættelige efterforskningsskridt, dvs. efterforskningsskridt, der ikke kan afvente, at statsadvokaten indleder sin behandling af en konkret sag. Formålet med bestemmelsen, der har et snævert anvendelsesområde, er at undgå bevistab som følge af den (korte) tid, der i praksis efter omstændighederne vil kunne gå, før statsadvokaten kan tage sig af sagen. Såfremt politiet foretager sådanne efterforskningsskridt, skal statsadvokaten snarest muligt underrettes herom. Politiet kan ikke ud over, hvad der følger af bestemmelsen i *stk. 3*, foretage efterforskning i sagerne.

Til § 1020 c

Det følger af bestemmelsen i *stk. 1*, at offentlig påtale i straffesager mod politipersonale vedrørende forhold begået i tjenesten som hovedregel tilkommer statsadvokaten. Påtalen tilkommer dog rigsadvokaten eller justitsministeren, hvis dette følger af retsplejeloven eller regler fastsat i medfør af retsplejeloven. Derimod tilkommer påtalen i disse sager i intet tilfælde politiet.

Retsplejeloven indeholder ikke aktuelt bestemmelser om, at påtalen i bestemte sagstyper tilkommer rigsadvokaten eller justitsministeren. Derimod er der administrativt med hjemmel i retsplejelovens § 720, stk. 1, fastsat nærmere retningslinier bl.a. om forelæggelse for rigsadvokaten forinden tiltalerejsning, jf. nærmere rigsadvokatens meddelelse nr. 7/1992.